

מוות על הגבול

מולם לא הורהתי עם מאמר, כפי ש' הורהתי עם מאמר הראשי של אורי אבי נרי, תהא קהירא" (העולם הזה 1255).

אבל אחרי הרינת חמשת הצעירים שרצו לברוח לעזה לא יכולתי להחריש יותר. לא ידעתי מה עלי לעשות. מאמר של אבנרי כימא אומנם את רגשותי, אבל עדיין לא השתחררתי מרגש האשם שבו. כי עדיין איני יודע מה יכול אני לעשות בנידון.

שמריהו בקיוסף, ירושלים

מה יכול לבטא יותר את מצבם של ערביי ישראל, מאשר העובדה שצעיריהם מוכנים לסכן את חייהם — ובלבד שיוכלו לברוח מן המדינה?

שמאל דויטש, חיפה

זה לא יעזור לכם! עם כל המריטה על מיתרי האנושות ואהבת השלום, עם כל התפתחות המוסר, אינכם יכולים להשיג את קול ההגיון הקר. קול זה אומר: אנתנו מוקפים אויבים. כל צעיר ערבי הבורח אל מעבר לגבול אינו רק לוחם מוטנציאלי בעצא ערבי סדיר, אלא נודע מזה — מרגל מוטנציאלי, שחיינו במדינה הכשרונה למלא התפקיד זה ביעילות רבה.

על כן יש רק עצה אחת לצעירים הערי כיום: אם אינכם רוצים ליהרג על הגבול — אל תתקרבו אליו!

דויד עזר, אשקלון

אני חושב שההגינות הלאומית והציונית רבות מתייבת להקים ועדת קהירא משפטית. רק כדי לבדוק את כל פרטי המיקרה הנורא, אלא כדי שכל בן ישראל ילמד יחיי אדם אינם המקר — אפילו על הגבול!

שמאל רייס, תל-אביב

הזונה המאושרת

מול בית-הכנסת הגדול בתל-אביב מוצי' גת בימים אלה מכונית, המהווה פרס ב' הנרלת מנדריי-אדום. עליה שלט באותיות המילוי עיניים: "גם אתה יכול לזנות במכונית זו!"

כמה צעדים הלאה, באותו רחוב, בסניף שדרות רוטשילד, אפשר לראות פנינה נדירה שפת בצורת כתובת: "אל תרד מן המדינה באופן מלאומי!"

האם זו הוראה למשתתפים במיליוני ערבישע הערב המאושרת?

ר. מס, תל-אביב

דו"ח דודיק

סוריקוף הגיעה ההורמנות שציפיתי לה. אכא ואמא הלכו מבתי, והביביסטר (שמר' מה בלע"ו) נרדמה גם כן. קצתתי חיבה מהמיטה והספתי להגלין (העולם הזה 1241), שהיה מונח כבר כמה שבועות בבית. אחרי שקראתי את המאמר של הר"ר מסאוו, "דו"ח קינסי הישראלי סילוף", אני מוכרה להגיד לכם שהוא באמת צודק.

קורם כל, "ד"ר פואה לא יכול לשמוע לפי 200 זונות. שנית, אם הוא היה עושה מהי קר בין החברים שלי, או היה בטח היה מקבל תוצאות אחרות יותר נכונות. מפני שאנחנו יכולים לספר לו לא רק על עצמו, אלא גם על מה שהשמרספות שלנו עושות עם החברים שלהן, מתי שהן חושבות ש' עושה

דודיק לפירות

אנחנו וישנים, וזה בטח היה תורם תרומה חשובה לתמונה האמיתית על השורר בי ארצנו בשטח המיון.

דודיק לפירות, תל-אביב

ללא תיקווה

שמעתי שידור בערבית מקול קהיר, הי מופנה לתושבי הארץ. הקריין תיאר את הריסת הבית בשכונת התקווה ואת ההפני גות שבאו אחריה. הוא אמר שהו דווקא סלמר הרבה על מדינת ישראל: שבריוק באותו שבוע התקוממו ערביי פלסטין ו' "היהודים הערבים" בשכונת התקווה.

כמובן, הוא אויב המדינה ומעוניין להפ' ריד בין העדות.

דבורה חמו, חולון

במכונית הטראנסה ביותר בעיר. וכל זה במחיר מלא, כמובן. אילו היינו עשירים, היינו יכולים להרשות לעצמנו לנסוע יותר במכוניות שירות או טכסי ספישל. זה היה סכרית אולי את שרות, בשביל זה אנחנו דפוסים. אבל אין לנו את כשבה הורמנות להראות להם מה אנחנו חושבים על כל הענין — מנעלים אותה עד תום.

דויד לוי, תל-אביב

הריסת הבית בשכונת התקווה (העולם הזה 1255) היתה פשעה מביש. נניח אפילו יטבעל הבית עבר על חוקי הבניה של ה' עירייה. אבל הרי אינו יחיד בכך, בשכונת התקווה. כל השכונ' נה הזאת בנויה ב' הניגוד לכל החוקים — הסניטריים, ה' חברתיים, ההנדסיים. אז מה טעם מצאו דווקא בבית זה, כרי לעשות ממנו את ומופת?

הגישה לשכונת-ה' תקווה אמר שתהיה ניישה של הרם; אלא של בניין ושל תיכ' נון קונסטרוקטיבי. כי אם העירייה ר' צה להיות עיקרית, לא מספיק שהרסה את ביתו של אבי הרמי — היא צרי' כה להרוס את בתי כל רכבות הנפשות המתנוררות שם.

אלהו חדר, תל-אביב

על נערות ישראל

לצערנו רבות מסענותיו של מיכאל אבי' דור על הצבריות (העולם הזה 1252) נכונות. אבל גם לנו הנשים יש מה לומר נכון הוא שנערותינו, וגם נשותינו, ב' דובן אינן יפות, אם נלך לפי קנה-המידה של הונף הקלאסי. נכון הוא שאין אנו מצטיינות בניסוסים. נכון הוא שאין לנו הלכיה יציבה ונאה. אך מה יש לעשות לתיקון המצב? האם אלה שמתפקדים לר' אוג לחינוך ולהררכה בשמאי הספורט ר' הרוסיקה בבתי-הספר היסודיים והתכונים מקדישים את מלוא תשומת-הלב לחינוך כפורטיבי מתאים? האם בבתי-הספר ישנה הקפדה על ישיבה נכונה? האם ניסה כותב המאמר לבקר בבתי הספר ולהיוונח כמו עינו כיצד תלמידים נבחרים כנפוכים יושבים על אותם הכסאות, ללא כל נסיון להתאים להם ריהוט מתאים? מובנים לנו הקשים התקציביים של רשויות החינוך.

אבל את התוצאות רואים בני' מאוחר יתה' ניסוסים. מהיכן תרכושנה הבנות נסיסים נכונים? האם מההורים, שרובם גם הם אינם יודעים ניסוס מהן, או מכם, הנכרים? האם אתם הנכרים הנכם, "סליה שכולה תכ' לת?" אתם, היכן ניסוסים? אי הנכר הי מושים ירו לענתו ברידתה מהאוטובוס, הצחוחה הכביש, בהיכנסה לאולם קולנוע וכד' אי הנכר הקם, בשעה שאשה מסר' פת לחברתו, או כשהיא נכנסת לחדר בו הוא נמצא? האם נכון ויטה שהנכר רץ תמיד בראש, בלא שים לב לענתו, לא כל שכן לאשתו? מצידו היא יכולה גם ללכת לאיבוד. איה הנכרים המציעים סינייה לנשים שבחברתם. שלא לדבר על הנשח המצית אי הנפנור?

וייט! האם הנכר הישראלי יפה? בגריו אינם לפי האופנה, ברובם מימי' מתושלה. הוא נמצא כבדונו כרוני עם הספר שלו. ציפורניו אינו מסופחות, נעליו לרוב אינן מצוחצחות, כותנתו אינה תמיד נקיה ורע' ננה. ומי מנה מספר לנכרים המפעלים מי מה זכרים וואת בניילים 25 — 35, מבלי שיעשה מאמץ מצידם לשפר הופעתם?

מה מספר המתמאות הכנות (או הלא כנות) שהוא חילק לערותיו? האם ידוע לכותב המאמר כי לרוב הונד הבעל אחרי הנשואין לאיים מבחינה זו? האם לא רואה הוא את התנהגות הכריו הנכרים. שמט' רתם, בצאתם למיפגשים, היא אחת? הם אינם מנסים לנהל, משחק חיוור" וניהם, ישמור האל, לאחר נשיקה אחת כל החב' רים ויודעים, שלא לדבר על התרברכותם בכיבושים. האם ההוכחה לנכריותכם נעוצה במספר הנשים שנכנעו לקסמיכם? האם אינו לכם נוסאים אחרים לשיחה ביניכם?

שאלתי וחקרתי רבות מבנות ניל, "הטיפיש עיירה", מחברות שונות ומשכבות סוצי' אליות וכלכליות שונות — אף אחת מהן לא יכולה להיבחר בייס-הילדת שבו קיבלה זרפתיים או שי מתאים מהחברים. גם אם אירגנו נשף או מסיבת יום-הולדת. האם זה ניסוס? וזו תרבות?

כמה מכם הנכרים, ההולכים עם נערותי' בתיאטרון, כמה מכם סורחים להציג את הנערה בפני החבר או המכר? האם לא הם ופוגשים חבר ברחוב בקולנוע או רבים מכם מתעלמים לחלוטין מבתי-הולדת, ואם מצוינים אותה, האם משיעיים אתם בברור את שמם, או שאין לה שם ואישיות? האם נכון הוא לפגוש חברה בטפיחה על הכתף? וממנה אתם דורשים היוד מתוק ועדין וגיננוני ניסוס!

אף תחשדו בי שאני נערה מרת-ינפ' שאין לה מחורים. אבטיחכם נאמנה שאני אשה ואם.

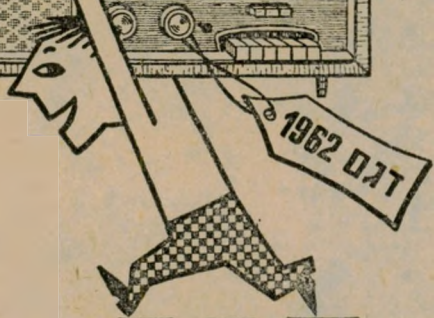
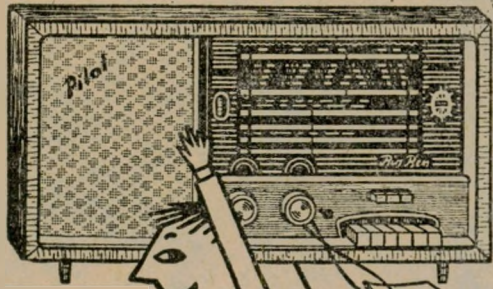
רחל זילברברג, תל-אביב

לפתע מהאום נזכרנו כיצד על כל צער ושעל נתקלים אנו במין חתיכות סינסיטיות המתנדרות בתוכר חן ומשוער וכל כר מאמ' תות את הפסוק הנמלא אודות עבד הנערה... אני סוככת את ידי בכל לב על כל מילה ברישית אבידור. נותרה רק הסקרנות לדעת מהי הרמות האמיתית מאחורי שם זה. פשוט כדי להודות לו על העלאת הנושא הנחשב. פשוט מה, נסאכו כל הזמן הזה.

רות דרוק, חולון

Pilot פילוט

שיא השכלול לשנת 1962

- 8 מנורות - 8
- 2 דמיקול - 2
- 6 תחומי-גלים
- תיבה מהודרת

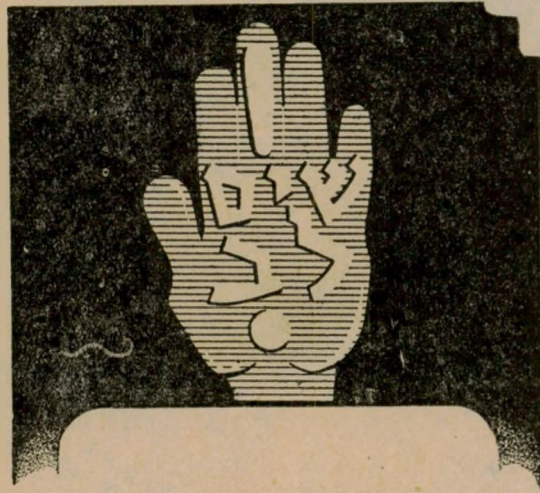
בית-600

הקשיבו ל"קול המסתורי" בשדורי "קול ישראל"

בכל יום שלישי בשעה 5.05 בגל "ב" (הגל הקל) ובכל יום רביעי בשעה 7.50 בגל "א" (קול ישראל)

תלוש להגרלת מקלט "פילוט" בשבועון "רדיו"

פרסום אסלינגר

הקהל מתבקש להקדים ברכישת כרטיסי פיס להגרלה שתתקיים ביום חמישי 5 באוקטובר לרגל צמצום ימי המכירה בשבוע זה.

חתום על אתגר

דויהשבועון לאיש החושב

דמי מנוי לשנה: 7.50 ל"י; לחצי-שנה: 3.75 ל"י

T. T. 3006, תל-אביב